

λασιν. Ἀντίπερα ταύτης, ὥσεί λίθου βολή, ἔναι ἄλλη μία λίμνη μικρά, ὅπερ ἔφθασε τὸ νερὸν τὸ παιδίον, καὶ τὸ ἐπνίξεν ἡ θεία δίκη. Εὐρίσκονται εἰς τὴν βραυὴν λίμνην μεγάλα ὀφείλια, ἀμὴν εἶναι περίσσα αἴψα, καὶ δὴν ἔχουσι γεῦσιν τινὰ, καθὼς τὰ εἶδα ὀρθαλμοφανῶς (λέγει ὁ αἰῶθεν διδάσκαλος) ὅπερ ὑπῆγα, ὡς ἤκουσα τοῖσι τινι θαυμάσιον, νὰ πιωθῶ τὴν ἀλήθειαν. Ἐκείνη ἡμέρα τὴν νύμφην τῆ χωρικῆς, καὶ τὴν ἡρώτητα πνιδματικά, νὰ με εἰπῇ, ἐὰν ἔχει τινὰ ἀρετὴν, ἔχει τὴν ὁποίαν τὴν ἀσπλαγχνίδι ὁ Κύριος. Ἡ δὲ ἀπεκρίνατο. ὅτι ὅσαις φοραῖς εἶχεν ἄδειαν, ἔδιδε πολλὰν ἐλεημοσύνην. Καὶ ἔταν εὐγανε τὸ κρασί, καὶ δὴν ἦτον τινὰς πτωχός, νὰ τὸν ἐλεήσει, ἔχων εἰς τὴν γλῶσσαν μερικόν, ταῦτα λέγεται. Ὑποδέξω γὰρ μητέρα μας ταύτην τὴν μικρὰν ἐλεημοσύνην ἔχει τὴν ἀγάπην τῆ Δεσποῦς μας, ἐπειδὴ δὴν ἔχω τινὰ νὰ τὴν δώσω.

Λοιπὸν ἐγνώρισα, ὅτι ἔχει ταύτην τὴν ἀρετὴν, τῆς ἐχάρισε τὸ ἓνα παιδίον δι' ὃ πανάγκητος, καὶ τὸ ἕτερον ἐπνίξε ἔχει τὴν τῆ πατρὸς τῆ ἀσέβειας. Μὴ ἀπιστήσῃ τινὰς εἰς τὸ τοῦ τερατέρηγμα. ὅτι μάρτυς με ὁ Κύριος, ἔπος εἶναι ἡ ἀλήθεια, ἔως τὴν σήμερον φαίνονται αἱ λίμναι ὡς αἰῶθεν. Καὶ ἔως τὰ μικρά βρέφη τὰς ὀνομαζέσκει τῆ χωρικῆς, καὶ τὰς ἔχουσι κτισμύνας ξιγύρας, διὰ νὰ μὴ πίπτει τὰ ζῶα, νὰ πνιγῶνται. εἶδετε, ἀδελφοί μου, πόσον κακὸν εἶναι ἡ ἀσπλαγχνία; ἐὰν οὐκ μόνον νὰ μὴ δίδῃς ἐλεημοσύνην, εἶναι αἰόνημα, ἀμὴν νὰ λαμβάνῃς ὀφείλια, καὶ νὰ πίνῃς τὰ αἵματα τῶν πτωχῶν πόση ἀσέβεια νομίζεις νὰ εἶναι; ὡς τῆς ἀσπλαγχνίας τινῶν ἀχρίστων μᾶλλον εἰπῇ ἡ Χριστιανῶν. πῶς ἔχουν οἱ αἰῶμοι καὶ ἀσεβέστατοι τοῦτον ἀπαύθρωπον καρδίας, καὶ φυλὴν ἀσυμπαθῆ καὶ ἀνελεήμονα, νὰ λαμβανῶν οἱ ἀσυνείδητοι εἰς τὰ ἑκατὸν, πονῶντα ὀφείλια, πολλὰς δὲ διπλασιαζοῦν τὰ χρήματα οἱ ἀχόρταγοι. ἔχει λαμβανῶν δὴν τὸν πτωχὸν τὴν ἐσοδίαν ὡς βέλονται. Ἐπέρναν τὸ κρασί, τὸ λάδι, ἔπει γόνυμα ὀλιγώτερον ἀπὸ ὅσα τὸ πελᾶσιν ἐτότες, ἔχει τὴν ἐδάεισαν ἀργύρια ὑπὲρ, καὶ τὰς ἔρχεται διπλὴν ἢ ὀφείλια. Ὡς ἀπορέσει φιλαργυρίας. Ὡς ἀπαυθρόπῃ ἀσπλαγχνίας. καὶ δὴν συλλογίζεσθε, ἄγνωστοι, τὸ ἀτελόγητον τῆς παροδύους κολάσεως; ἀλλὰ προτιμᾶτε, νὰ ἔχετε ἰδῶ μίαν ὥραν ἀπέλαυσιν, καὶ ἐκεῖ νὰ καταφλέγεσθε αἰώνια μετὰ τὸν ἀσπλαγχνον πλεσιον; Παύσατε, ἀδελφοί μου, ταύτης τῆς ἀσεβείας. Φοβήθητε τὸν Κύριον. Βιάσεται τὰ ἀσπλαγχνα πρὸς ἔλεος, ἵνα λυθῶσιν τῆς κατακρίσεως. ὅτι δὴν ὀφείλονται ἐκεῖ τὰ δάκρυα. Οὐ μόνον δὲ μετὰ θάνατον κολάζει ὁ ἐλεήμων Θεὸς τὰς ἀνελεήμονας, ἀλλὰ καὶ εἰς ταύτην τὴν πρόσκαιρον ζωὴν ἔδειξεν, ὡς δίκαιος κερτῆς, μετὰ πολλὰ σημεῖα ἔχει φοβερά παραδείγματα, πόσον μῖσος ἔχει εἰς αὐτὸ τὸ αἰόνημα, ἀπὸ τὰ ὅποια νὰ γράφωμεν μερικὰ διὰ πίστεωσιν.

Κατὰ τὸ, αὐτὸς. ἔπος ἀπὸ Χριστοῦ ἦτον εἰς τὴν Φλωρεντίαν εἰς τὸν ἡγούμενον εἰς τὸ Μοναστήριον τῆς Ἀγίας Μάρκας, Ἀντώνιος τὸνομα, Ἀνθρωπος ὁσέως ἔχει ῥαμματισμένους. ὅστις προσδύχοντος μίαν νύκτα πρὸ τῆς ὥρας τῆς ὀρθροῦ,